

beze všeho ihned odpovědět lze nebylo. To může však mít jen ten důsledek, že jest na povinném, chce-li se svou žalobou podle §u 35 ex. ř. zvítěziti, by dokázal nejen, že pozměněné výživné zaplatil, nýbrž také, že nastala okolnost, pro kterou se ve smyslu smíru jeho povinnost na tuto jím zapravenou částku snížila. Právem proto odvolací soud, zrušiv rozsudek prvního soudu, mu nařídil, by doplnil řízení ve směrech, které se svého opačného stanoviska pokládal za bezpodstatné.

Čís. 3749.

Mimo spor není dlužník oprávněn, by na věřitelovu likvidní pohledávku započel vzájemnou pohledávku dosud nelikvidní.

(Rozh. ze dne 23. dubna 1924, Rv I 68/24.)

Žalobu o zaplacení kupní ceny za dodané krupicové uhlí p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, o d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud jde o právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), neprávem vytýká žalovaný odvolacímu soudu, že neuznal za správnou jeho námitku, že zažalovaná pohledávka zanikla zaplacením, to jest (§ 1438 obč. zák.) tím, že žalovaný, byv žalobkyní požádán, aby dluh 656 Kč 07 h za dodané krupicové uhlí poukázal žalobkyni u její ústředny, tento svůj dluh odpočítal od pohledávky, kterou si čítal za ústřednou a že potom, žaluje ústřednu ve sporu Cg I 728/20 o zaplacení 77.750 Krak. a 6.414 Kč 32 h, obmezil žalobní nárok o zažalovanou pohledávku. Podle §u 1438 a 1439 obč. zák. nelze započítati pohledávku pravou s pohledávkou nepravou. V době však, kdy žalovaný pohledávku, nyní zažalovanou, nespornou a pravou odpočetl od své pohledávky a kdy svůj žalobní nárok v uvedeném sporu při prvním roku o zažalovanou pohledávku, započítáváje ji, obmezil, byla jeho pohledávka sporná, proto nejistá a tudíž nikoli pravá. Pohledávka ta se nehodila dle řečených ustanovení zákona k započtení, pokud se týče započtení tehdy žalovaným předsevzaté nemělo účinku §u 1438 obč. zák. Pohledávka žalovaného za ústřednou stala se sice, ale až později, smírem ze dne 16. a 18. března 1921 ve výši 13.000 Kč nespornou, tedy k započtení způsobilou, ale tu již k započtení nedošlo, neboť jest zjištěno, že žalovaný se při smíru o tom, že jest žalobkyni dlužen 656 Kč 07 h, nezmínil, jich nezapočítal a ani později této částky od své pohledávky neodpočetl. Odvolací soud neposoudil dle toho věc po stránce právní nesprávně, neuznav, že zažalovaná pohledávka zanikla započtením a právem odsoudil žalovaného k jejímu zaplacení.

Čís. 3750.

Zákon o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. zák. Ujednání, odporující v neprospěch zaměstnancův předpisům, vy-